

Universitätsbibliothek Paderborn

**De scholasticæ Theologiae Vanitate, qua superioris
ætatis homines, doctrinam & religionem suam
tueba[n]tur, Liber, in locos communes digestus. Omnibus
ueræ ac solidæ pietatis studiosis in primis ...**

Sarcerius, Erasmus

Francoforti, 1541

VD16 S 1775

De Peccato in spiritumsanctum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29838

DOCTRINA SCHOLAST.

Motus rationis superioris, in illud quod est ueniale ex genere, est ueniale.

Peccatum ueniale etsi aliqua ex parte displaceat Deo, tamen non facit peccantem displeaseare Deo. Peccatum ueniale non impedit remissionem peccati mortalis.

Vnū ueniale potest remitti sine alio ueniali.
Sup. 37. 8. Peccatum ueniale remittitur post mortem
in purgatorio, quicquid culpam & poenam.

DE PECCATO IN spiritum sanctum,

Peccatum in spiritum sanctum extenuandum est, ne propter illud homines adigantur ad desperationem.

Peccatum in spiritum sanctum est, quando uoluntas peccat ex libertate propria, non condelectando appetitu sensu, nec ex errore ratiōis, & qui sic peccat, peccat ex malitia, quia non ex passione siue odio, nec ex errore in ratione peccat, ibi enim est plenissima ratio peccati, quia plenissima ratio voluntarij, qui nihil est aliud à uoluntate alliciens eam ad malum, neq; in sensu, neque in intellectu, sed ex ineritate sua, siue aliqua occasione extrinseca ei gituelle contradictionis, etiam si non tendat in ipsum malum sub ratione mali. Et hoc

DE PECCATO IN SPIR. 46

hoc peccatum dicitur committi in spiritum sanctum, cui attribuitur bonitas.

Peccatum in spiritum sanctum nihil aliud est quam malitia, hoc est, quando uoluntas potest & sic resistere alicui malo, & tamen ex sola malitia illud eligit.

Quantum ad culpam attinet, peccatum in spiritum sanctum est ferè semper irremissibile.

Peccatum in spiritum sanctum dicitur irremissibile, quia non legitur remissum.

Peccatum in spiritum sanctum est, peccare ex electione mali, & tantum ex malitia, que est cum contemptu bonorum impedientium peccatum.

DE LEGE NATURALI.

Naturalis cognitio Dei ante lapsum, aliqua fuit Deinotitia, sed non perfectissima, hoc est, talis, quod Deus creet, gubernet, et conserue omnia.

Naturalis notitia Dei habet eandem efficaciam in cognoscendo deo et co*cedo*, quam habuit ante lapsum. Lex naturalis est signum naturae liter habitum notificatiuum recte ratiocinatio*nis diuine, volentis creaturam rationalem ligat ad aliquid agendum, pro consecutione finis sui naturalis, quae est felicitas humana, siue monastica, siue oeconomica, siue politica.*

Le x